

Bayer Zsolt: A lökött kínai vendégmunkás

2019 március 14. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Elég volt a magyargyalázásból!

„Lökött a kínai vendégmunkás” – adta tudtára modern és haladó és mindenekfelett liberális olvasóinak a haladó és modern és mindenekfelett liberális 444.

Igen, kitalálták: Liu Shaolin Sándorról beszéltek így. Egészen pontosan Uj Péter f?szerkeszt?. Majd kifejtette abbéli véleményét, miszerint a megfogalmazását kifogásoló, felháborodott olvasók nem egyebek, mint trollok, vagyis internetes bajkever?k, provokátorok.

A 444.hu S. Gy. elkövet? kitartottja, er?sen kérdéses persze, vajon el?fordulhatna-e, hogy Uj Péter „zsidó vendégmunkásnak” titulálja S. Gy.-t vagy bármely más zsidó származású közéleti szerepl?t.

Napjainkig ez a kérdés költ?i lett volna, ma már nem az, ugyanis manapság a nyugati (és amerikai) baloldal felfedezte magában az antiszemitát, így aztán amiért nagyjából két évvel ezel?tt még nyilvános kivégzés járt volna a virtuális térben, az ma már teljesen elfogadható, illetve, ahogy ez liberális körökben szokás: egyedül és kizárólag elfogadható álláspont.

(A nyugati baloldal és a liberálisok liberalizmusa a falig ér, és mindent, de tényleg mindent tolerálnak, ami azonos önmagukkal. Ami attól eltér, arra könyörtelenül lecsapnak, azzal leszámolnak, s leszámolás közben persze könyékig véres kézzel számonkérik az áldozaton a toleranciát.)

A nyugati baloldal és a liberálisok most éppen (újra) antiszemiták, Izrael-ellenesek, éppen ezért a két évvel ezel?tt még érvényes tételmondat, miszerint az újkori antiszemitizmus az Izrael-ellenesség, ma már nincsen érvényben, ma a muszlimellenesség az érvényben lév? tételmondat, egy magára valamit is adó haladó ma ez ellen küzd.

De térjünk vissza a „kínai vendégmunkásra”! Ez azért lehet ma irónia – miképpen a f?szerkeszt? nevezte önnön m?vét –, amiért sok minden más is bekerülhetett a nyilvános viták témái közé. Pontosan azért, mert a nyugati (és amerikai) baloldal és a liberálisok olyanok, mint a bélflóránk haszontalan baktériumai.

Bekopogtatnak hozzánk, belenéznek a szemünkbe, és így szólnak: „Az a jó, ha egyetlen gyerek sem születik, mert egy gyerek évente ötvennyolc tonna üvegházhatású gáz kibocsátásáért felel?s.” Igen, ez ma „vita tárgyát képezheti”, ez ma az Oxfordi Egyetemen tanító „professzor” nyilvános véleménye.

Aztán jön egy másik, valami újságíró a Gyurcsány Ferenc háta végén található Nyugati Fény nev? portáltól, és azt mondja, a nemzet egy szociokulturális fikció, amelynek nevében és érdekében Orbán Viktor több gyerek születését szorgalmazza, miközben az lenne üdvös, ha sokkal kevesebb gyerek születne a földön. (Ja, el ne felejtsem! Szerinte Orbán „tehetséges”, hiszen Hitler is az volt.)
Jó, nézzük meg ezt is. Úgyis szorosan összefügg az ötvennyolc tonnával.

Igaz, hogy a Föld népessége riasztó módon növekszik? Igen, ez igaz. Tényleg kevesebb emberre lenne szükség? Igen, sokkal kevesebbre. Nézzük meg ezt a kérdést egy másik dimenzióban: az elektronikus lexikon azt írja, hogy a szélesszájú orrszarvú északi alfajának utolsó hím példánya, az alfaj megmentésének egyetlen reményeként emlegetett Sudan nev?, negyvenöt éves egyed 2018. március 19-én elpusztult a kenyai Ol Pejeta vadvédelmi területen.

Ezzel szemben a Földön ma közel nyolcmilliárd ember él. Ebb?l következ?en, ameddig Sudan élt, értéke éppen nyolcmilliárdszor annyi volt, mint egy emberé. Ugyanis ez következik az oly sokat emlegetett piaci szemléletb?l. Vagyis az idézett „újságírónak” és a „professzornak” máris igaza van.

Ráadásul a „professzor” természetesen nem arra gondol, hogy a csecsem? megszületik, aztán évente ötvennyolc tonna metánt böfög és szellent ki magából, mint egy tehén, hanem arra, hogy egy csecsem? megszületésével évente ennyivel n? az ellátására fordított „javak, fogyasztási cikkek” el?állítása miatt a károsanyag-kibocsátás, tehát évente ennyi egy új emberi élet biológiai lábnyoma. És ezért káros, ha gyerek születik, van nekünk éppen elég bajunk új életek nélkül is.

De természetesen – folytatva a „professzor” gondolatmenetét – mindez csak a nyugati, európai és észak-amerikai csecsem?kre igaz, hiszen például egy afrikai csecsem? ennek töredékét sem fogyasztja.

Következésképpen: nagyon helyes, ha az európai (és észak-amerikai) fehér faj (rassz) nem szaporodik tovább,

miközben azzal nincsen semmi baj, ha az afrikai fekete faj, valamint az arab faj (rassz) úgy szaporodik, ahogy éppen sikerül neki (öt-hat-hét gyerek/n?).

Ebb?l következ?en a „professzor” bátran fejti ki nézetét, miszerint az európai demográfiai szakadék, illetve az ebb?l következ? munkaer?piaci problémák megoldása nem a gyerekszám növelése, hanem a rendezett és szabályozott migráció leend.

Rendkívül tetszet?s ez a gondolatmenet, csak azzal nem tudok mit kezdeni, hogy a világ túlszaporodó felér?l Európába és Észak-Amerikába özönl? tömeg pontosan azért özönöl, hogy ugyanannyit fogyaszthasson, mint az európai és észak-amerikai fehér rassz.

Szinte elvétve találni közöttük olyat, aki így okoskodna: „Induljunk el Európába hamar, szegények ötvennyolc tonna üvegházhatású gázért felel?sek gyerekenként, ám képtelenek arra is, hogy reprodukálják magukat, mi viszont mást sem csinálunk, csak szaporodunk, ellenben alig fogyasztunk, állítsuk hát helyre az egyensúlyt!”

Lehet, hogy ilyen is van, és ha van, akkor feltehet?leg az oxfordi „professzor” csak vele beszélt. Az általános tapasztalat mégis az, hogy jönnek, mert pontosan annyit akarnak zabálni, mint mi, olyan szép nagy autóba akarnak ülni, mint mi, annyit akarják bámulni a tévét, mint mi, és olyan házat akarnak, benne akkora, dugig tömött h?t?vel, mint a miénk.

De legalább mindezt a legtöbbjük munka nélkül képzeli el magának, úgy, hogy majd az európai szociális rendszert?l megkapják, mialatt ?k éltetik Allahot az utcáinkon hasra borulva, birkát vágnak halal mód a f?téren, és azt is elmagyarázzák nekünk, milyen erkölcsi normák szerint kell élnünk.

Ha nem tesszük, legfeljebb meger?szakolják a lányainkat, megkéselik a fiainkat, ha már egyszer a szép szóból nem értünk, ugye.
Itt bicsaklik meg kissé a „professzor” és az „újságíró” gondolatmenete. Mondhatjuk úgy is, ahogy Cseh Tamás énekelte: „Gondolat helyett gondolatmenet.”

És ezt a bicsaklást próbálta helyretenni a mindig élenjáró 444.hu, amikor a minap megjelentette azon írását, amely szerint „nincsen szükség sem új gyerekekre, sem migránsokra”, és az a legjobb, ha hagyjuk, hogy a társadalmunk elöregedjen és fogyjon. Mert – így a 444.hu – egy feleekkora lélekszámú és ennél is öregebb társadalomban igenis sokkal könnyebben lehetne fenntartani a jólétet.

S hogy ebb?l az is következik, miszerint ezen társadalmak záros határid?n belül elt?nnek a föld színér?l? Az nem érdekes! Ugyanis – mint tudjuk – a nemzet nem egyéb, mint „szociokulturális fikció”. Egy szociokulturális fikcióért pedig igazán nem kár.

Babits Mihály azt írta: „Én katholikus vagyok; azaz hiszek a nemzeteken felülálló, egész világnak szóló katholikus igazságban! Más szóval: hiszek az igazságban, mely túl van a politikán, életünk helyi és pillanatnyi szükségletein: az én egyházam nem nemzeti egyház! Nem vagyok puritán: az én üdvösségemnek nem elégséges az, ami szükséges: ami itt és most szükséges.”

Feltehet?, hogy a „professzor” és az „újságíró” ezzel még egyet is értene, persze némi változtatás után. Mindenekel?tt Babitsnak örökre el kellene felejtenie a katolicizmust. Ha muszlimként vagy ateistaként hinne az egész világnak szóló igazságban, akkor bekerülhetne azok körébe, akiknek szabad ötvennyolc tonna (vagy több) metánt termelni évente.

Igen ám, de Babits ezt is írta: „Magyar vagyok: lelkem, érzésem örökséget kapott, melyet nem dobok el: a világot nem szegényíteni kell, hanem gazdagítani. Hogy szolgálhatom az emberiséget, ha meg nem ?rzök magamban minden színt, minden kincset, ami az emberiséget gazdagíthatja? A magyarság színét, a magyarság kincsét! De mily balga volnék, ha ugyanakkor más színt, más kincset el akarnék venni, vagy meggyengíteni!”

Ez volna az a bizonyos szociokulturális fikció, amely elfogadhatatlan, amelyet meg kell végre haladni. Nincsen többé magyar! Honfoglalás, Búvár Kund, István király, Koppány vezér, IV. Béla, tatárdúlás, törökjárás, Mohács, Csele-patak, Dobó, Zrínyi, Szondi, hej, Rákóczi, Bercsényi, kurucles, Branyiszkói-hágó és Arad, Kossuth és Pet?fi, Szerb Antal és Radnóti, Koszorús Ferenc, 1956, Mansfeld és a Pongrátzok, Erdély, Felvidék, Délvidék, Kárpátalja – mindez nincsen többé.

Ez csak fikció. Szociokulturális. Mint Liu Shaolin Sándor olimpiai aranya. És maga az olimpia is! Haladó és modern és felvilágosult bélflóra-baktérium nem akar soha többé olimpiát!

Nem maradhat semmi más, csak a „professzor” meg az „újságíró”. És az ötvennyolc tonna. Pontosabban: ötvennyolc tonna, amit valakiknek szabad kibocsátani, másoknak szigorúan tilos. A többi: néma csönd.

Hiszen Radnóti Miklós is megírta: „Oly korban éltem én e földön, / mikor a költ? is csak hallgatott, / és várta, hogy talán megszólal ujra – / mert méltó átkot itt úgysem mondhatna más, – / a rettent? szavak tudósa, Ésaiás.”

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu



Ajánló